

[Aksel Larsen.]

skabe lidt klarhed over de mange modsigende udtalelser, der er kommet fra regeringens medlemmer i denne situation, men jeg vil dog nævne, at økonomiministeren har i sin redegørelse sagt og gentaget, at det gælder om for enhver pris at sørge for, at pris- og omkostningsniveauet ikke stiger, for så går det galt med eksporten. Dertil har jeg og andre sagt: ja men det, man gør nu, det jager jo priser og omkostninger i vejret herhjemme, og det vil altså sige, at regeringen ved sin praktiske politik netop fører os ind i det, som den siger vi må undgå.

Ministeren ved, at sådan er det. Han kommer ikke ind på det; han lader, som om det ikke er sagt. Det er derfor, jeg begyndte med at takke ministeren. Når ministeren i den grad går uden om det, som har haft betydning her i diskussionen, ikke forsøger at forklare for sig eller for regeringen, så er det virkelig et tegn på, at regeringen står svagt i argumentationen, at den står svagt i forsvaret for sin politik, og det takker jeg økonomiministeren for at vi har fået anskueliggjort i hvert fald på den måde. Jeg kan selvfølgelig også adressere takken til statsministeren og til finansministeren.

Men derfor vil jeg alligevel tillade mig at erindre om, at jeg har sagt en del om, hvad jeg mente der kunne gøres, hvad vort parti ville foreslå. Men jeg erkender, at jeg har ikke udpenslet det i detaljer, dels fordi det ikke hører hjemme her ved en førstebehandling, dels fordi jeg ved, at regeringen ikke vil tage hensyn til det. Den har én gang fastlagt, hvad der skal ske, den har forhandlet sig til rette under store vanskeligheder med de tre regeringspartiers grupper her i tinget, og der er intet at gøre, det øvrige ting er stillet over for diktater. Det, regeringen har foreslået, skal vedtages; de foranstaltninger, regeringen har påtænkt, vil blive gennemført i kraft af regeringens magtfuldkommenhed, og derefter haver vi andre os at rette. Så det hjælper ikke stort, selv om vi havde været langt mere detaljerede i vore forslag om, dels hvilken politik der burde have været ført, dels hvilke foranstaltninger man kunne træffe, sådan som regeringen nu har ladet situationen køre løbsk.

Dagmar Andreasen: Finansministeren bebudede i formiddags, at der vil ske takst-

forhøjelser på Store-Bælt — nej, på DSBs områder. Vi har ikke drøftet disse takstforhøjelser i dag og vil heller ikke ved en senere lejlighed komme til det her i tinget, fordi de går direkte til finansudvalget, men jeg vil meget henstille, at man denne gang nøjes med at forhøje taksterne dér, hvor driften i forvejen giver underskud. Tager man Store-Bælt med, så forhøjer man på et område, hvor der ikke er nogen begrundelse i omkostningerne. Det er i forvejen takster, der er dobbelt så høje, som omkostninger, forrentning og afskrivning berettiger til. Jeg ved, det har været meget svært at skaffe ørenlyd her i folketinget for, at vi har en toldgrænse på Store-Bælt, men skal der være lidt rimelighed i det, vi foretager os, så må vi have Danmark hægtet sammen, og vi kan ikke samtidig arbejde for et fælles nordisk marked og så skille Danmark ad. Fyn og Jylland vil faktisk hellere — endnu da — høre med til det nordiske fællesmarked end til et, der er mere sydvendt.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Jeg går ud fra, det var en forglemmelse, at fru Dagmar Andreasen ikke også gjorde opmærksom på, at da post- og telegrafvæsenet giver et anseligt overskud, så bør regeringen trække sine forslag om forhøjelser af posttaksterne tilbage.

Dagmar Andreasen: Når jeg ikke nævnedes post- og telegrafvæsenets takster, hænger det sammen med, at det ikke i samme grad giver en erhvervsforvridning som takstforhøjelserne på Store-Bælt. Vi har på Fyn et lavere omkostningsniveau, end man har på Sjælland, og vi kan dyrke grønsager og frugter billigere, men den billigere produktion får københavnernes ikke fornøjelsen af på grund af, at vi tillader, at DSB opkræver told på Store-Bælt, og det er folketingets ansvar og ingen andres.

Statsministeren (Hilmar Baunsgaard): Jeg skal gerne gentage over for hr. J. O. Krag, at regeringen ikke ser, at der er nogen grund til at ændre kronens værdi, og regeringen vil derfor, som jeg sagde det før, sætte alle kræfter ind på at hindre, at en ændring af kronens værdi kan blive aktuel. Det er kræfter, vi ubetinget vil sætte ind, og det er bl. a. et udtryk for dette, at vi i dag har disse forslag til behandling.